

denne Sag op og har bestræbt sig for at indføre en fast Ordning med Hensyn til Enkeforsørgelse. Det er ikke i Bykommuner alene, man har gjort det, det er ogsaa i Landkommuner. Jeg ved, at man omkring i Landets Amsraad i det sidste Aars Tid har faaet og sikkert fremdeles vil faa Andragender om Tilladelse til at yde forøget Tilskud til Hjælpekassen, og disse Andragender ere netop motiverede med, at man ønsker at anvende større Beløb til Forsørgelse af Enker, ogsaa saaledes, at man fører dem over fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne.

Jeg tror altsaa, at Sagen er i god Gænge, men jeg tror rigtignok ogsaa, at vi ikke løse dette Spørgsmaal ved denne Lovbestemmelse, selv om den faar en helt anden og kraftigere Form. Det maa løses ved andre Midler, og jeg kan ikke komme bort fra, hvad jeg ogsaa tidligere har udtalt, at vi sikkert maa komme ind paa at løse Spørgsmaalet som et Forsikrings-spørgsmaal. Det kunne vi selvfølgelig ikke gøre straks, og jeg tror heller ikke, at det Lovforslag om forældreløses Forsorg, som vi have forhandlet her i Tinget, og som for Tiden ligger til Behandling i et Udvalg, vil kunne fremmes i denne Rigsdags-samling, maaske neppe nok i den kommende. Det kommer jo an paa, hvor ihærdigt der kan arbejdes i Mellemtiden for at faa det nødvendige Materiale til Raadighed. Derfor mener jeg alligevel, at det har sin Betydning, at vi styrke Arbejdet for denne Sag og tilvejebringe en midlertidig Ordning, og for saa vidt dette jo aabenbart tilsigtes ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, vil jeg meget gerne være med til at faa noget godt ud af Forslaget.

Det har glædet mig, at jeg fra de fleste Taleres Side har hørt den Tanke fremsat, at vi maaske maatte ind paa at indføre Regler om Refusion fra Forsørgelseskommunen. Det vil nemlig ellers ikke lade sig gøre at faa en virksom Enkeforsørgelse tilvejebragt overfor de Enker, der ikke bo i deres Forsørgelseskommune. Den Omstændighed, at de kommunale Raad ikke faa Refusion fra Forsørgelseskommunen, vil sikkert afholde dem og derigennem ogsaa Hjælpekassebestyrerne fra at yde disse Enker Hjælp. Jeg kan godt

se, at det er uheldigt, at man skal anvende de nuværende Former for at udfinde disse Enkers og overhovedet disse Menneskers Forsørgelseshjem, som der kan være Tale om at støtte gennem Hjælpekasserne. Men det var jo dog muligt, at man kunde finde andre Former, at man ikke skulde gaa til den for Resten ogsaa for Fattigvæsenet ret usmagelige Form for Afhøring, vi endnu den Dag i Dag anvende. Det var jo muligt, at man kunde gaa en lignende Vej, som man gaar f. Eks. med Hensyn til Understøttelse i Anledning af den fortsatte Hjælp til arbejdsløse, at man kunde tilstille de vedkommende Spørgeskemaer eller noget saadant. Jeg skal pege paa denne Vej, men jeg tror, at skulde vi have et godt Resultat ud af en Tilføjelse til Hjælpekasseloven, saaledes at man stiller dem, der ikke ere forsørgelsesberettigede i Kommunen, lige med dem, der ere forsørgelsesberettigede, saa maa vi komme ind paa en Refusion, og saa maa vi finde saa lempelige, saa hensynsfulde Former, som det overnøvedet er muligt.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 4 om Forøgelse af Statstilskud ønsker jeg ogsaa at sige et Par Ord. Vi have jo, som det allerede er sagt, for indeværende Finansaar forhøjet det Beløb, der staaar til Raadighed for Regeringen i dette Øjemed, fra 250,000 Kr. til 450,000 Kr., og Aarsagen er jo den ekstraordinære Arbejdsløshed. Noget lignende ligger for i Aar, og der vil atter i Aar være Trang til at forhøje det Bidrag, der kan staa til Regeringens Raadighed. Der bliver i Aar brugt godt og vel 400,000 Kr., der vil altsaa levnes ca. 50,000 Kr. Lægges de til de 250,000 Kr., vil det blive 300,000 Kr. Men det vil sikkert ikke forslaa, det er i alt Fald ikke sandsynligt, at det vil forslaa overfor de Tilskud, der maa ydes til Arbejdsleshedskasserne fra Kommunernes Side. Der vil ogsaa være Trang til at forhøje Beløbet i Aar, men der kunde jo ikke være noget til Hinder for, at man gjorde det paa denne Lov her, at der altsaa ved en Ændring i Hjælpekasseloven sattes en Bestemmelse ind om et saa rigeligt Tilskud, at det blev tilstrækkeligt, eller maaske man kunde sætte en noget anden Bestemmelse ind, som gik ud paa, at det blot skete midlertidigt. Det skal jeg